

РЕШЕНИЕ

№ 865

гр. София, 19.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 115-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесети ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: И. Г. КИРИМОВ

при участието на секретаря ГАЛИНА Г. В.А
като разгледа докладваното от И. Г. КИРИМОВ Административно наказателно дело № 20231110209302 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 58д и следващите от ЗАНН.

Образувано е по жалба на М.В. Л. ЕГН *****, срещу наказателно постановление № 42-0002901 от 11.11.2021 г., издадено от Директора на Регионална дирекция "Автомобилна администрация" - София, с което на жалбоподателя са наложени административни наказания, както следва: на основание чл. 93, ал. 1, т. 1 от Закона за автомобилните превози "глоба" в размер на 2 000 /две хиляди/ лева за извършено нарушение на разпоредбата на чл. 2, ал. 1 от Наредба № 41 от 04.08.2008 г. на МТ и на основание чл. 178в, ал. 5 от Закона за движение по пътищата "глоба" в размер на 500 /петстотин/ лева за извършено нарушение на разпоредбата на чл. 8, ал. 1 от Наредба № 36 от 15.05.2006 г. на МТ.

В подадената жалба са изложени съображения за незаконосъобразност и неправилност на атакувания акт. Твърди се, че наказателното постановление е издадено в нарушение на материалния и процесуалния закон. Сочи се, че към датата на нарушението, жалбоподателят е бил професионално компетентен и е подал документи за издаване на карта за неговата квалификация. Твърди се, че описанието на нарушението е неясно, доколкото не се разбира дали наказващият орган е приел, че водачът е следвало да притежава първоначален или последващ курс за квалификация. Изтъква се, че в обстоятелствената част на НП не е посочено дали водачът не е имал удостоверение за обществен превоз, или просто не е предоставил такова в момента на проверката. По отношение на второто нарушение е посочено, че не е конкретизирано считано

от коя дата е бил без удостоверение за психологическа годност. Навеждат се доводи, че жалбоподателят не е извършвал превоз, а единствено е управлявал МПС до определен автосервиз. В заключение се сочи, че не става ясно и коя е датата на извършване на нарушенията.

В съдебното заседание по решаване на делото жалбоподателят, редовно призован, не се явява и не се представлява.

Въззиваемата страна, редовно призована, не изпраща процесуален представител.

Съдът като разгледа жалбата и изложените в нея съображения, и като прецени събраните по делото доказателства намира за установено следното от фактическа страна:

На 20.10.2021 г., около 14: 40 часа, свидетелят Ю . Б. на длъжност "инспектор" в РД "Автомобилна администрация" - София и свидетелят И. П. - служител на РД "Автомобилна администрация" - София изпълнявали служебните си задължения. По същото време на бул. "Илиянци", на около 200 м. от разклона с бул. "История Славянобългарска", с посока на движение ул. "Първа българска армия", жалбоподателят М. В. управлявал товарен автомобил от кат. N2, марка "MAN", с рег. № ..... Същият бил спрял за проверка от свидетеля Б.. В хода на проверката било установено, че жалбоподателят осъществявал превоз за собствена сметка на стока на територията на гр. София, по маршрут от кв. "Илиянци", бул. "Рожен" № 92 - кв. "Орландовци", база "Омега" ООД. Същото обстоятелство се установило от заповед № 23 от дата 20.10.2021 г. Свидателят Б. поискал от жалбоподателя да представи карта за квалификация на водача, както и удостоверение за психологическа годност, като жалбоподателят Л. не представил поисканите му документи.

Свидателят Ю. Б. съставил на жалбоподателя АУАН № 297289 от 20.10.2021 г. Същият бил съставен в присъствието на един свидетел и на жалбоподателя, който получил екземпляр от същия срещу подпис.

Въз основа на съставения акт било издадено процесното наказателно постановление № 42-0002901 от 11.11.2021 г. от Директора на Регионална дирекция "Автомобилна администрация" - София, с което на жалбоподателя били наложени административни наказания, както следва: на основание чл. 93, ал. 1, т. 1 ЗАвПр. "глоба" в размер на 2000 /две хиляди/ лева за извършено нарушение на разпоредбата на чл. 2, ал. 1 от Наредба № 41 от 04.08.2008 г. на МТ и на основание чл. 178в, ал. 5 ЗДвП "глоба" в размер на 500 /петстотин/ лева за извършено нарушение на разпоредбата на чл. 8, ал. 1 от Наредба № 36 от 15.05.2006 г. на МТС. Препис от същото бил връчен лично на жалбоподателя срещу подпис на 26.11.2021 г.

Съдът възприе гореописаната фактическа обстановка въз основа на следния доказателствен материал: показанията на св. Ю. Б. и И. П., които съдът кредитира, независимо, че са сбити и не особено информативни, контролен талон, заповед № 23/20.10.2021 г., справка в РПИВ, справка за

DQC карти, длъжностна характеристика, заповед № РД-08-30/24.02.2020 г. и заповед № 589/31.01.2020 г.

На основата на така изяснената фактическа обстановка съдът намери от правна страна следното:

Жалбата е подадена в законоустановения срок, от процесуално легитимирано лице и срещу акт, който подлежи на проверка, поради което същата е допустима.

Разгледана по същество е ОСНОВАТЕЛНА.

Спазени са сроковете за издаване на АУАН, визирани от разпоредбата на чл. 34, ал. 1 ЗАНН. В случая АУАН е съставен на 20.10.2021 г., в деня, в който са установени нарушенията от контролния орган. АУАН е бил предявен за запознаване и подписан от жалбоподателя, като в 6 - месечния срок по чл. 34, ал. 3 ЗАНН е издадено и обжалваното НП.

Процесният АУАН е съставен от Ю . Б. - "инспектор" в Регионална дирекция "Автомобилна администрация" - София. Съгласно чл. 91 и чл. 92 ЗавПр. контролът се осъществява от органите на ИА "АА". В този смисъл актосъставителят Б., заемащ длъжността "инспектор" към РД "АА" - София, е материално компетентен да състави процесния АУАН.

Административнонаказващият орган, изпълняващ длъжността директор на РД "Автомобилна администрация" - София е компетентен да състави обжалваното НП предвид заповед № РД-08-30/24.02.2020 г. на министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията.

Недвусмислено е посочена датата на извършване на нарушенията, която съвпада и с датата на извършване на проверката спрямо жалбоподателя - 20.10.2021 г., мястото гр. София, бул. "Илиянци", на около 200 метра от разклона с бул. "История Славянобългарска", както и че жалбоподателят е имал качеството на водач на товарен автомобил.

Не са налице нарушения на правилата за съставянето на АУАН и неговото връчване, уредени в чл. 40, ал. 1 и чл. 43, ал. 1 ЗАНН, доколкото актът е съставен в присъствието на нарушителя и един свидетел очевидец.

Следователно съдът трябва да разгледа спора по същество:

Относно нарушението по пункт 1 от НП:

При извършената служебна проверка за законосъобразност на оспорвания акт съдът констатира, че са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, като съставеният в конкретния случай АУАН и издаденото въз основа на него НП, не отговарят на императивните изисквания на разпоредбата на чл. 42, т. 4 и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, доколкото описанието на приетото за реализирано от жалбоподателя нарушение, респ. обстоятелствата, при които то е извършено, не са формулирани изчерпателно и ясно в достатъчна степен, за да удовлетворят изискванията за пълнота на

обвинителната теза и адекватното упражняване на реципрочното ѝ право на защита на лицето, срещу което се насочва административнонаказателната принуда.

В конкретния случай, административнонаказателната отговорност на въззивника е ангажирана за това, че "на 20.10.2021 г. около 14: 40 часа в гр. София, бул. "Илиянци", на около 200 м. от разклона с бул. "История Славянобългарска", с посока на движение ул. "Първа българска армия", като водача на товарен автомобил от кат. № 2 марка MAN, с рег. №*****, собственост на фирмата превозвач, извършва превоз на товари за собствена сметка / в момента на проверката без товар/на територията на гр. София, по маршрут кв. „Илиянци“, бул. „Рожен“ № 92 – кв. „Орландовци“, база на „Омефа“ ООД, като нарушава следното: Водачът извършва превоз на товари собствена сметка, като водачът е без карта за квалификация на водача".

Съгласно разпоредбата на чл. 2, ал. 1 от Наредба № 41 от 04.08.2008 г. за условията и реда за провеждане на обучение на водачите на автомобили за превоз на пътници и товари и за условията и реда за провеждане на изпитите за придобиване на начална квалификация (Изм. – ДВ, бр. 57 от 2021 г., в сила от 9.07.2021 г.), "водачите на моторни превозни средства, за управлението на които се изисква свидетелство за управление на моторно превозно средство от категории C1, C1E, C, CE, D1, D1E, D или DE, когато с тези превозни средства се извършват обществени превози, превози за собствена сметка или пътна помощ, трябва да отговарят на изискването за квалификация на водача и да притежават карта за квалификация на водача за съответната категория или сертификат за водач на моторно превозно средство за обществен превоз на товари по шосе".

Видно от съдържанието на посочената норма, за да е налице нарушение на тази разпоредба, следва да са налице няколко обстоятелства – на първо място да е налице водач на МПС от посочените категории, на второ място – този водач да не е притежавал въобще карта за квалификация на водача и на трето място, водачът да е извършвал превоз за собствена сметка или обществен такъв по време на проверката. Всички тези елементи от обективна страна следва да бъдат вменени на нарушителя като осъществени, защото липсата на който и да е от тях означава непълен фактически състав. В конкретния случай, в НП е посочено, че жалбоподателят е без карта за

квалификация, но никъде не е посочено, че не е притежавал такава карта въобще. С това според настоящия съдебен състав е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила по смисъла на чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН, тъй като на наказаното лице не са вменени всички факти от обективния състав на административното нарушение, а налагане на наказание само за част от фактите от предвидените в санкционната норма елементи на фактическия състав е недопустимо. По изложения начин се въвежда непълнота в описанието и квалификацията на нарушението, а именно - за какво нарушение е наказан водачът, която непълнота нарушава правото на защита.

Горепосочените съществени процесуални нарушения при издаване на АУАН и НП в своята съвкупност са накърнили съществено правото на защита на жалбоподателя да разбере по един ясен и непротиворечив начин основни елементи на вмененото му нарушение. Необходимо е да се уточни, че съдът не може да замести наказващия орган, като допълни липсващото му изявление по горните въпроси със свои фактически изводи. Още повече, че тази невъзможност се допълва от съдържанието на санкционната разпоредба на чл. 93, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ЗАвПр, която в първия случай предвижда санкция за без издаден съответен документ, а във втория случай при непредставяне на изискуемия документ при извършена проверка.

Ето защо, обжалваното наказателно постановление следва да бъде отменено, като обсъждането на останалите въпроси, които иначе биха се явили релевантни за делото, се явява безпредметно.

Предвид изложените аргументи съдът намира, че атакуваното наказателно постановление е незаконосъобразно и като такова следва да бъде отменено.

Относно нарушението по пункт 2 от НП:

Отговорността на жалбоподателя М. Л. е ангажирана и

Настоящата съдебна инстанция намира, че по делото е безспорно доказано обстоятелството, че жалбоподателят Лозанов е бил водач на товарен автомобил, който е извършвал превоз на товари за собствена сметка. От приложената справка от ИА "АА" се установява, че жалбоподателят последно се е явил на психологическо изследване на 17.03.2015 г. и е получил удостоверение с валидност до 17.03.2018 г., т. е. към процесната дата същият не е притежавал валидно удостоверение за психологическа годност.

Независимо от изложеното съдът намира, че деянието на жалбоподателя е обективно несъставомерно. Разпоредбата на чл. 8, ал. 2 от Наредба № 36 от 15.05.2006 г. за изискванията за психологическа годност и условията и реда за провеждане на психологическите изследвания на кандидати за придобиване на правоспособност за управление на МПС, на водачи на МПС и на председатели на изпитни комисии и за издаване на удостоверения за регистрация за извършване на психологически изследвания, в редакцията към датата на деянието, въвежда тригодишен срок на валидност на удостоверението за психологическа годност, респективно е основание при изтичането му да се реализира състава на чл. 178в, ал. 5 ЗДвП, е в противоречие с акт от правото на ЕС с директно приложение, а именно Директива 2006/126/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 20 декември 2006 г. относно свидетелствата за управление на превозни средства, която определя условията за издаване, подновяване или замяна на европейски свидетелства за управление на моторни превозни средства, по-специално минималните стандарти за физическа и психологическа годност. Видно от текста на същата (т. 9 от преамбюла) психологическата годност на притежателите на свидетелства за управление, които упражняват дейност като професионален водач, вече е установена при издаването и подновяването на свидетелството за управление, респективно не се налага въвеждане на допълнителен документ в тази връзка още по-малко с различен срок на валидност от самото СУМПС. Предвид на това и с оглед директното приложение на текста на Директивата, санкционирането на жалбоподателя на основание чл. 178в, ал. 5 ЗДвП, а именно за извършване на товарен превоз с валидно СУМПС, но с удостоверение за психологическа годност с изтекъл срок, се явява неправилно приложение на материалния закон и основание за отмяна на наказателното постановление. В този смисъл е и решение от 18.01.2024 г. по дело С – 227/22 г. на СЕС.

При този изход на спора, право на разноски имат и двете страни. Такива не са поискани, поради което и не следва да бъдат присъждани.

Мотивиран от горното и на основание чл. 63, ал. 2, т. 1 ЗАНН, Софийски районен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 42-0002901 от 11.11.2021 г., издадено от Директора на Регионална дирекция "Автомобилна администрация" - София, с което на М. В. Л., ЕГН *****, са наложени административни наказания, както следва: на основание чл. 93, ал. 1, т. 1 от Закона за автомобилните превози "глоба" в размер на 2 000 /две хиляди/ лева за извършено нарушение на разпоредбата на чл. 2, ал. 1 от Наредба № 41 от 04.08.2008 г. на МТ и на основание чл. 178в, ал. 5 от Закона за движение по пътищата "глоба" в размер на 500 /петстотин/ лева за извършено нарушение на разпоредбата на чл. 8, ал. 1 от Наредба № 36 от 15.05.2006 г. на МТ.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд - София град, на основанията предвидени в НПК, и по реда на Глава Дванадесета от АПК, в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

Съдия при Софийски районен съд: _____